סימן
ספק פסיק רישיה בדאורייתא

לכבוד ידידי הרה"ג
מה"ר **יואל שוואַרץ** נ"י
ראה"כ פה יצ"ו

אחדש"ה,
במה שהעירות על מה שאמרתי בענין לקיחת התרופה נגד קאראנ"א, דאין איסור סירום, כי בספק אם מסרם, והוי ספק פסיק רישיה ושרי, כמש"כ הט"ז (או"ח סימן שט"ז סק"ג), ודעתך דהיתר זה רק באיסורי דרבנן, לא בדאורייתא.

א

תשובה: מלתי אמורה, שהט"ז מתיר ספק פ"ר אף באיסורי דאורייתא, משום דהוי כאינו מתכוין, (ויבואר עפ"י מש"כ (ח"ח סימן ל"ג), דאיסור פ"ר מחמת דהוי כמתכוין, משא"כ בספק), ואינו מתכוין הותר באיסורי דאורייתא, וכגון בגמרא (בילה דף כ"ג ע"ב) ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ, ועשיית חריץ הוי חופר, והיא מלאכה דאורייתא משום חורש, ובגמרא (פסחים דף כ"ו ע"ב), לענין לבישת שעטנז ועוד איסורי דאורייתא, דדבר שאינו מתכוין שרי לר' שמעון, ופשוט.

ב

וז"ל הט"ז, חדא דאפילו אם בודאי יש זבובים לא קרוי גילוד כמו דבורים, (א"ה שאין במינן גילוד), ועוד אפילו אם תאמר דבודאי הוי פסיק רישיה, (א"ה דאורייתא), ואסור, מ"מ בספק שם יש שם זבובים, יש להתיר, דשם אין פ"ר, כי זה הוה ספק פ"ר, והוי דבר שאינו מתכוין ומותר, כמו בכוורת היכא דלא הוי פ"ר, כגון שיש נקב קטן וכו', דלא הוי פ"ר, דמותר שלא במתכוין וכו' עכ"ל, (ובסוף הט"ז חולק על הב"י, וס"ל דבדבורים אין במינן גילוד, ואפ"ה אסור בפ"ר, וכ"כ במג"א (סק"ט), וזה דלא כמש"כ בשו"ת תרומת הדשן, דפ"ר בדרבנן שרי), ובשו"ע הרב (שם סעיף ס"ד) וז"ל, שכיון שהדבר ספק אם ישנן שם, אין כאן פ"ר.

ג

איברא דבמשנ"ב (סוף ס"ק ט"ז) כתב וז"ל, כיון דזה לא הוי אלא ספק פ"ר במילתא דרבנן וכו', אינו חמור כ"כ.

ד

אמנם בבה"ל (שם ד"ה ולכן) כתב בהדיא, דהט"ז מיקל אף בדאורייתא, והוכיח כן מהרמב"ן עיי"ש, הרי במשנ"ב איכא סתירה מיניה וביה, ועל כרחך מש"כ במשנ"ב, לרווחא דמילתא כתב, (וכ"כ בספר פסקי תשובות).

ה

ומלבד כל זה, החשש סירוס דגד"ד, רק חששא דרבנן, הואיל ונעשה ע"י גרמא, וכדאיתא באהע"ז (סימן ה' סעיף י"ב) לענין כוס של עקרין.

והנני דוש"ת וכע"ס
חיים יוסף דוד וויים

היוצא לנו מהנ"ל:

א) ספק פסיק רישיה להט"ז מותר אף באיסורי דאורייתא.

ב) סירום באופן נד"ד הוא דרבנן.